

[Tyrol]

ind over for alt, hvad der overhovedet giver mulighed for at rejse blot et lille lønkrav over for arbejdsgiverne. Alt skal sættes i stå, alt skal angribes.

Det er jo mange overenskomster, det drejer sig om. Jeg kan nævne forskellige, og jeg har allerede ved tidligere behandlinger været inde på, hvordan det alene for metallets overenskomst er tre fjerdedele af de punkter, der vedrører lønfastsættelsen, der gribes ind over for. Det er et meget omfattende indgreb. For et fag som det grafiske, typograferne f. eks., som ikke er vant til at få større fremgang ved overenskomstfornyelserne, men som baserer hele deres system på bl. a. indgåelse af aftaler med de enkelte virksomheder, er der tale om, at man i allerhøjeste grad griber ind over for hele deres overenskomstområde; man fjerner faktisk hele grundlaget for det overenskomsts system, der skulle fungere på dette område. Det er virkelig vidtgående. Også inden for SiDs område, f. eks. SiDs overenskomst med entreprenørerne. Der griber man kraftigt ind over for deres akkordsystemer; man griber ind over for de muligheder, de har for at få ændret deres forhold på disse mange områder.

Det er altså et meget vidtgående indgreb, og derfor er det også væsentligt at se på, hvordan man tolker de repressalier, som også andre har været inde på der er mulighed for at udføre over for de arbejdere, som vil forsøge at få deres løn forbedret. Der er det sådan, som det også blev markeret tidligere i dag i forbindelse med prisloven, at man taler om ulovlige lønfremgange. Vi vil gerne have at vide, hvad dette begreb dækker over. Hvad er det, man kalder ulovligt? Er det sådan, at lønfremgang nu er ulovlig? Andre har været inde på spørgsmålet om den lønfremgang, der er sket på dagbladet Information, og i den forbindelse vil jeg gerne have oplyst om det, man har foretaget på dagbladet Information, er ulovligt, og hvad der er konsekvensen af det, hvis det er ulovligt.

Jeg kan forstå, at arbejdsministeren siger, at det, der er lagt op til her om, at spørgsmålet om, hvorvidt en aftale er gyldig eller ej, altid vil kunne forelægges domstolene til afgørelse, kun dækker de individuelle aftaler. Det ville være rart at få dette præciseret her, at det er rigtigt forstået. Jeg vil også gerne have præciseret det, der står i de generelle bemærkninger om, at arbejdsnedlæggelser

med det formål at skaffe sig lønstigninger savner et lovligt formål. Er det også ulovligt at aktionere, og hvilke repressalier er der i givet fald over for det? Disse ting vil vi selvfølgelig gerne have præciseret nu, og vi vil også forfølge dem i udvalget om nødvendigt, men det ville være rart, om arbejdsministeren ville gøre det helt klart her, hvad begrebet »ulovlige aktiviteter« dækker over.

Poul H. Møller (KrF):

Denne lovgivning skal, som det allerede er anført, afløse den midlertidige stoplov vedrørende løn samt ændring af dyrtidsreguleringen. Den indledes ganske enkelt og klart med, at der ikke kan aftales, fastsættes eller godkendes højere lønninger end de pr. 31. december 1979 gældende.

Skal der fortsat føres en stram indkomstpolitik, er også dette ret så restriktive indgreb nødvendigt. Men så nævnes der en række af disse ulykkelige undtagelser, som kan være nødvendige, men som oftest svækker et ellers godt lovforslag. Der kommer her en række bestemmelser, som vi i kristeligt folkeparti i hvert fald er bange for kan benyttes til en omgåelse af selve lovens intentioner. Tag f. eks. § 9, hvori det hedder:

»Loven er ikke til hinder for, at der på områder, hvor der anvendes akkord, bonusordninger eller andre lignende lønsystemer, foretages omvurdering af beregningsgrundlaget for akkorder m. v. i forbindelse med indførelse af ny teknik, nye metoder eller ny produktion, når blot indtjeningsgrundlaget ikke herved hæves.«

Det var mange ord om det, og jeg mener, man skulle være et slemt klumrehoved, om man ikke kunne finde ud af på en eller anden måde at benytte denne paragraf til en eller anden form for lønstigning.

At regeringen heller ikke selv tror på et totalt stop i lønglidingen, viser jo bl. a. § 3, der vedrører taktregulering til tjenestemændene for en eventuel stigning i gennemsnitslønningerne på det private arbejdsmarked.

Der vil jeg gerne benytte anledningen til at sige, at her halter tjenestemændene jo igen – som sædvanlig, havde jeg nær sagt – bagefter, idet disse først pr. 1. marts 1982 skal have kompensation for lønstigninger, der er sket i tiden april 1979–marts 1981, altså ca. to år efter.